

Ticho prevláda,
takže ticho nie je
prerušované alebo
vytláčené zvukom.

Nič nenarušuje jeho klúd
a nič sa nemotá do jeho
mieru.

{Fyzické} telá a predmety vo
svete odzrkadľujú nekonečné
variácie a sú bez nedokona-
losti. Nič nie je lepšie alebo
horšie ako čokoľvek iné, a ani
nemá rozdielnu hodnotu
alebo dôležitosť.

Ked' sa zanechá kritizovanie
a posudzovanie {, plynúce z}
dualistických dojmov
vnímania,
odhalí sa absolútna dokonalosť
a nádhera všetkého.

Vesmír sám o sebe
je neškodný.

L'udská myseľ si vyrába svoje
scenáre cieľov a túžob,
a udalosti sú s nimi
bud' v súlade alebo nie sú.

B2K1.29

Tento okamih
je jedinou
Skutočnosťou,
ktorú prežívame;

všetko ostatné je iba abstrakciou a myšlienkovou
konštrukciou {, vytváraním ‘udalostí’, ktoré sa
‘stali pred sekundou’, alebo sa ‘stanú za
sekundu’ – čiže nie v Sústavnom Teraz.}

Človek ozaj podlieha
iba tomu,
čo uchováva v mysli;

telesná choroba je výsledkom negatívnych
súhrnov presvedčení, telo by sa mohlo doslova
zmeniť následkom posunu profilu presvedčení.

Stav, v ktorom všední ľudia
konajú, nepoukazuje na nejaký
morálny priestupok alebo
závalu, ale jednoducho pred-
stavuje možnosti polí vedomia
pri ich prejavovaní sa prostre-
dníctvom každej živej bytosti.

**Duchovný vývoj nastáva
ako výsledok odstraňovania
prekážok, a vlastne nie
získavaním niečoho nového
{, nových vedomostí a
poznatkov}. Oddanosť
umožňuje vzdávanie sa.**

Spôsobilosť neochvejne
sa zaoštrovať {, bez odbočení},
na cieľ; a sústrediť sa, uprene,
na postup alebo duchovné
cvičenie, so záväzkom
a s venovaním sa veci,
je vlastnosť napomáhajúca
duchovnému smeru cesty.

Takže je tu rozriešenie
{, teda objasnenia si} zámeru,
a ochota upustiť od všetkého
či hocičoho, na základe svojej
hlbokej dôvery a viery
v duchovné učenie
alebo pravdu.

Je tu skôr ochota odpúšťať
a prejavovať lásku, než ako
nenávidieť a odcudzovať.

Je tu ochota opustiť
menšie za väčšie,
a želanie skôr porozumieť
než ako súdiť.

**Najužitečnejším duchovným
nástrojom je spôsobilosť
pokorného uznania si
vlastných nedostatkov
a nevedomosti, a uvedomenie
si obmedzeností všedného
vedomia a ich dôsledkov.**

Užitočný prístup
je dovoliť, aby láska
k Bohu nahradila
tvrdohlavosť,
ktorá {láska} poháňa
hľadanie.

Všetci Velcí učitelia
učia nenásilie,
neodsudzovanie,
a bezpodmienečnú
lásku.

B2K4.4

Základný problém
s ľudstvom
{teda aj s tebou!} je,
že ľudská myseľ je
neschopná rozoznať
pravdu od falše.

Nevinnosť
je vlastná základná
‘štruktúra’
{, teda vrodená lastnosť}
samotného vedomia.

Všetky stavy vedomia
{v ktorých sa z okamihu
na okamih nachádzame},
sú výsledkom {vedomého
alebo nevedomého}
vykonania {našej} voľby.

Zdroj radosti je sústavne prítomný,
sústavne k dispozícii, a nie je závislý
na okolnostiach. Sú iba dve prekážky
{prečo si ho človek nevolí}:
(1) nevedomosť, že je sústavne k
dispozícii, a že je, sústavne prítomný, a
(2) cenenie si niečoho iného než je pokoj
a radosť viac, ako je pokoj a radosť,
pretože si viac ceníme potajný pôžitok
zo zadostučinenia {voľby iného}.

Práve prítomný okamih

je trvácný;

nikdy nezmizne;

nemôže ujst'.

Každý je vlastne v bezpečí

v práve

prítomnom okamihu.

Radšej však namiesto
prístupu ‘vysporiadania sa’
so svojimi výplodmi kvasenia
klamných predstáv {napr.
emócií,} bolo by užitočnejšie
ich zlikvidovať, odhalením ich
pôvodu, ktorým je samotná
zdanlivosť vnímania.

Ludský život by sme mohli
označiť ako rôzne polia a
úrovne ľudského vedomia,
ktoré sa navzájom
rozprávajú, a ľudí
ako neosobných hovorcov
pre tieto rôzne úrovne.

Ja-Bytie je mimo
akýchkol'vek stanovísk
a myšlienkových pochodov.
Teda, 'Ja-Bytie' je rámcom,
zatiaľ čo 'všedné ja'
je obsahom.

B2K4.87

Zaostrite sa
na nesebeckú službu,
rozdávanie lásky,
ohľaduplnosť,
a úctu k všetkým
stvoreniam.

B2K5.2

Vyhýbajte sa negativite,
a túžbe po svetáctve.

B2K5.3

Hľadajte skôr
porozumenie,
než odsudzovanie.

B2K5.4

To, čo je svedkované
{, čoho 'sme' svedkami,}
vo svete {všedných ja} ľudských
udalostí, nie je ani 'správne',
ani 'nesprávne', ale je to predvádzanie
sa {, šantenie} energetických polí
vedomia, ktoré sa vtierajú, a prejavujú
prostredníctvom rôznych jednotlivcov,
pri určitých {, na zviditeľnenie
priaznivých,} podmienkach v čase
a na určitom mieste.

Je to práve motív - zámer,
ktorý stanovuje duchovnú
hodnotu {, a tým úroveň
vedomia človeka}.

Aj tú najmenšiu úlohu
možno vidieť ako slúžiacu
spoločnému dobru.

Upustit' od stanovísk
znamená umlčat'
názory, a
umlčat' názory
znamená upustit'
stanoviská.

Modlitbou žiadame,
povoľujeme, a rozhodujeme
sa prostredníctvom
slobodnej vôle, že
umožníme Duchu Svätému,
aby bol naším vodičom.

B2K6.33

Svedkovanie alebo pozorovanie
sa nezaostčuje na nejaký nápad
alebo vyobrazenie, ale povoľuje
im pretieť bez zaangažovania sa.

Myšlienky nemajú autora
v nejakej jedinečnej {unikátnej}
osobnosti, nazývanej {všedným ja
ako} 'ja' {, a dokonca ich 'ja' ani
nepovolilo; 'ja' s nimi nič nemá}.

Obsah mysle je forma.

Aby bola forma

{, myšlienkovitosť, }

pozorovateľná, musí sa

vynoriť pred pozadím

neformy.

**Na utíšenie mysle, istých
motívov sa treba vzdať,
a zrieknuť sa ich Bohu:**

- 1. Túžby myslieť;**
- 2. Túžby po pôžitku z myslenia;**
- 3. Útechy záruky pokračovania
vlastnej existencie.**

Človek nemôže
zastávať názor,
a zároveň
preklenovať protiklady.

B2K7.35

Strach
sa prekonáva tak,
že sa kráča
priamo do neho.

B2K7.41

Byť oddaným duchovným
hľadajúcim si vyžaduje
zrieknuť sa túžby mať
‘pravdu’, ako aj zrieknuť sa
{túžby mať nejakú} pomyselnú
hodnotu pre spoločnosť.

B2K7.46

Púť hľadania sa
preorientuje z {hľadania
šťastia vo vonkajšom
svete,} zvonku {, mimo
seba} do vnútra {seba}.

Nie je to {náš okolitý} svet,
ktorý je pascou {do ktorej
sa človek nachytá}, ale
{naša,} človekova,
pripútanosť k tomu svetu.

Jedným zo zdrojov {hlbokých
a dlhotrvajúcich} chýb je často
zdanlivo neškodná,
ľudská schopnosť na
zvedavosť.
{⇐Nechod' tam.}

- Jedným z hlavných duchovných nástrojov je zámer, ktorý nastavuje priority a rebríček hodnôt.
- Každý skutok láskavosti {,ako aj neláskavosti,} si vesmír všimne.
- Vďačnosť nahrádza duchovnú ctižiadosť.

Naučené
duchovné pravdy
sa musia uviesť
do každodennej praxe.

Kladenie odporu prichádza z ega.

Je {preto pre duchovného
študenta ľahšie a} lepšie
rozpoznať {a zaujať ‘lepšie’
stanovisko}, že človek
sa nevzdáva mylných názorov,
ale namiesto nich si prisvojuje
lepšie.

Ďalšou prekážkou
duchovného rastu
je netrpezlivosť.

Tú možno prekonať jedine
vzdaním sa

{, upustením, od kladenia odporu
k prežívaniu času, kapituláciou očakávaní,
a brblania do a o výsledku}.

**Je bezpredmetné
snažiť sa myšlienky
blokovat'.**

B2K8.26

Ciele
ega / mysle
sa nikdy nedajú
dosiahnuť.

B2K8.27

Duchovná práca je teda
nekonečným vzdávaním sa.

B2K8.30

Ísť za hranice známeho si
vyžaduje odvahu, vieru, a
presvedčenie.

B2K8.32

Chcenia a túžby stratia
motivačnú silu, keď sú
prehlasované Vôľou a
rozhodnutím. Táto Vôľa je
teda základom duchovného
rastu a vývoja vedomia.

Ego preto prekvitá a žije z
očakávania budúceho
uspokojenia, namiesto toho,
aby prežívalo absolútne
završenie {sústavnosti
prítomného okamihu}.

B2K9.10

Mylná predstava
{naozajstnosti existencie}
ega sa rozpustí,
keď sa označenie {, zámeno}
‘ja’ odstráni
zo všetkého konania.

Jediným {spôsobom, či}
priestorom, z ktorého {je únosné}
oslovovať myseľ,
je črta nazývaná
{Božia/Duchovná} Vôľa.
{Ale táto Vôľa je k dispozícii iba
ak sa vzdáme tejto Božej Vôli.

Nepretržitá Duchovná
Zamyslenosť
{, kontemplácia}
je najplodnejšia
a najzmysluplnejšia
činnosť duchovnej práce.

Ego
zneutralizujete tým,
že mu nebudete
odporovať, ale
spriatelenním sa s ním!

S duchovnou prácou sa
výrazy ‘je’ alebo ‘sú’
postupne nahrádzajú
výrazom ‘údajne’ {alebo
‘zdá sa mi, že ...’}

B2K9.21

Duchovná Vôľa je
presadzovaná
a uvádzaná do chodu
láskou a oddanosťou,
a ich ochotou
vzdať sa.

**Zdanlivosť vnímania a
ním spojená dualita je
zdrojom všetkého
utrpenia.**

B2K9.26

Čo je podstatou duchovnej praxe?

Spustiť, inšpiráciou, oddanosťou,
a rozhodnutím Vôle, tie črty vedomia,
ktoré sa postupne stávajú samopoháňajúcimi.

Sú posilňované súcitom, oddanosťou,
pokorným uznaním si vlastných
nedostatkov a nevedomosti,
a ochotou vzdať sa
bezpodmienečnej láске.

Človek sa na život nepozera
ako na miesto, kde má
nahonobiť zisk,
ale ako na príležitosť
k učeniu.

B2K9.40

Každý člověk
len naplňa
svoj vlastný osud;
dovoľte im to {!!!}

B2K9.42

{Potvrďte druhým} ich prínos
k Životu, a k nášmu pohodliu.

B2K9.48

Stávame sa vd'ačnými
za to, čo máme,
namiesto toho, aby
sme boli plní hrdosti.

B2K9.48

Človek vždy prijíma
zodpovednosť za
všetko, čo ho
postihne, a vyhýba sa
pasci byť obeťou.

Človek nemôže
porušiť základné
duchovné princípy
bez toho,
by na to doplatil.

Namiesto
odsudzovania
negatívneho si
vyberáme pozitívne.

B2K9.54

Učíme sa z chýb.

**Možno najužitočnejší zo všetkých citátov na
popravenie akéhokoľvek správania v minulosti je:**

**„Vtedy sa to zdalo ako
dobrý nápad“.**

B2K9.56

Sústavne odmietame
pokus emocionálneho
zavádzania naším všedným
ja/egom.

Návod: „No a čo?“

Človek je
zodpovedný
za úsilie,
a nie za
výsledok.

B2K9.64

Prijatie
nie je pasivita,
ale
nestanoviskost.

Najlepšie je mať sa na
pozore a vyhýbať sa
akémukoľvek štúraniu
sa v energiách.

B2K9.74

**Ego sa samo privádza
na svoju vlastnú úroveň
v mori vedomia.**

B2K10.19

V Skutočnosti,
nieto ani diania,
ani udalostí, a preto
nie je potrebné
nič napravovať, ani
{do ničoho} zasahovať.

Pre duchovného
študenta {platí}, že
dokonca aj keď tá druhá
osoba bola ‘nesprávna’,
stále jej treba odpustiť.

B2K11.7

Všetok strach, teda, vzchádza z
pripútanosti k forme, v dôsledku
mylnej predstavy, že forma je
nevyhnutnou podmienkou pre
existenciu.

B2K11.19

Skratka k osvieteniu:
Hľadanie {, ako sa stať
a stotožniť sa} s
‘poznaním’,,,
nie {mať vedomosti} ‘o
poznatkoch’.